

Bílá hora

Karel Kryl

Rec: Osmého listopadu šestnáctset dvacet u letohrádku Hvězda na
Bílé Hoře zůstal z vojsk Království českého poslední prapo
rec -

moravský praporec Šlikův. U zdi letohrádku padl do posledn
ího
muže.

Píseň nazvaná Poslední Moravan.

1. Pod bílou zdí má bláto barvu perleťovou
a zvony odletěly za větrem do Říma,
obzor se rdí, můj táto, hanbou šarlatovou,
už jsme tu osaměli, z kříže se nesnímá.

2. Prapory mdlé už pálí ruce vlajkonošů,
jen oči pod přilbicí snad ještě doufají,
a mlhy zlé se valí do děr od hrabošů
i do ran na orlici, kterou už poutají.

R: Rudý kohout na obzoru roztahuje spáry,
hřeben větru rozčesává pera plamenná,
věřili jsme na pokoru u popravčí káry,
zlatá doba nenastává, bude kamenná.

3. Je prý to ctí až na dno, zůstat pod prapory,
mít duši nestydatou a mozek bez ceny,
být králem lstí a snadno vzít si bez pokory
na svatbu se Zubatou železné prsteny.

4. Není to med, zas pítí číši vrchovatou
a věřit na proroky v chorálu polnice,
sto černých let nám svítí hvězdou jedovatou
na erbu pro otroky - pro naše dědice.

R: + bude kamenná, bude kamenná ...